

Arbeidsverdrag nr. 112, op 19 juni 1959 te Genève tot stand gekomen, betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot de tewerkstelling als visser

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 2 november 1964.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 2 december 1964.

's-Gravenhage, 20 oktober 1964.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hierbij de tekst en de vertaling in het Nederlands van het op 19 juni 1959 te Genève tot stand gekomen Arbeidsverdrag nr. 112 betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot de tewerkstelling als visser (respectievelijk *Trbn.* 1962, 42 en 1964, 93)¹⁾ over te leggen.

Een toelichtende nota bij dit verdrag gelieve U Hoogedelgestrengte hierbij aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het verdrag voorshands alleen voor Nederland en Suriname gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 2 november 1964 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigd Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
V. G. M. MARIJNEN.

Toelichtende nota

In juni 1959 heeft de 43ste vergadering van de Internationale Arbeidsorganisatie een Verdrag (nr. 112) aanvaard met betrekking tot de minimumleeftijd voor toelating tot tewerkstelling aan boord van vissersvaartuigen, die gebezigd worden voor de zee- en kustvisserij in zoute wateren, (*Trb.* 1962, 42 en *Trb.* 1964, 93). Dit verdrag is niet van toepassing op de visserij in havens, havengebieden en riviermondingen, noch ook op het vissen als sport of voor ontspanning.

Op grond van *artikel 2, eerste lid*, van het verdrag mogen kinderen beneden de leeftijd van 15 jaar geen arbeid aan boord van vissersvaartuigen verrichten. Volgens het *tweede lid* van dit artikel geldt dit verbod niet voor lichte, ongevaarlijke arbeid gedurende schoolvakanties, mits met die arbeid geen zakelijk voordeel wordt beoogd. Voorts staat het *derde lid* van artikel 2 de nationale wetgever toe te bepalen, dat aan kinderen van tenminste veertien jaar bewijzen worden verstrekt, welke hun toestaan arbeid te verrichten in die gevallen, waarin een door bedoelde wettelijke regelingen aangewezen gezagsorgaan op onderwijs- of een ander geëigend gebied zich ervan overtuigd heeft, dat deze arbeid het kind ten goede komt, na zijn gezondheid en zijn lichamelijke gesteldheid, alsmede het toekomstige zowel als het ogenblikkelijke nut van de beoogde arbeid voor het kind naar behoren in aanmerking te hebben genomen.

Ingevolge *artikel 3* mogen jeugdige personen beneden 18 jaar geen arbeid als tremmer of stoker verrichten op vissersvaartuigen, welke met kolen worden gestookt. Hierop houdt

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

artikel 4 een uitzondering in, en wel voor het geval waarin de arbeid wordt verricht op schoolschepen of opleidingsvaartuigen, mits deze arbeid geschiedt met goedkeuring en onder toezicht van het overheidsgezag.

Bij Koninklijk Besluit van 27 september 1963 (*Stb.* 409) is het Koninklijk Besluit van 16 november 1946 (*Stb.* G 322), waarin de toelatingseisen voor arbeid aan boord van zeeschepen in beginsel op 15 jaar en voor arbeid als tremmer of stoker op 18 jaar wordt vastgesteld, gewijzigd. Laatstgenoemd besluit bevatte vóórdien een uitzondering voor schepen, waarop uitsluitend leden van één gezin varen, terwijl anderzijds de districtshoofden der Arbeidsinspectie gemachtigd waren namens de eerste ondergetekende vrijstelling van het arbeidsverbod te verlenen aan leerplichtvrije personen van 14 jaar. De besluiswijziging heeft dus hierin bestaan, dat de uitzondering voor de zogenaamde gezinsschepen is vervallen, terwijl voorts een nieuw derde lid aan artikel 1 van het besluit is toegevoegd, ingevolge hetwelk de districtshoofden der Arbeidsinspectie in het vervolg bij het verlenen van een ontheffing aan een leerplichtvrij 14-jarig persoon dezelfde omstandigheden in acht moet nemen, welke Verdrag 112 voorschrijft. Thans is de Nederlandse wetgeving geheel in overeenstemming met de bepalingen van het verdrag.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

G. M. J. VELDKAMP.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

V. G. M. MARIJNEN.